

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2007, miðvikudaginn 4. apríl, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Einar Páll Tamimi, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Grétar Grétarsson og Íris Ösp Ingjaldsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 13/2006**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækinu F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 6. júní 2006 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 9. júní 2006, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 1. ágúst 2006. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 11. ágúst 2006, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með rafpósti sóknaraðila, dagsettum 29. ágúst 2006.

Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 8. desember 2006, var óskað eftir frekari gögnum og upplýsingum frá aðilum málsins og A, sem jafnframt var gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum við kvörtun sóknaraðila. Umbeðnar upplýsingar og gögn bárust 29. desember 2006 með ódagsettu bréfi sóknaraðila, með bréfi varnaraðila, dagsettu 27. desember 2006, og með bréfi A, dagsettu 3. janúar 2007.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 29. september, 27. október, 1. desember 2006 og 16. febrúar, 2. mars, 29 mars og 4. apríl 2007.

II.

Málsatvik.

Hinn 30. nóvember 2005 keypti sóknaraðili fyrir milligöngu varnaraðila alls 2.909 hluti í sænska félaginu B. Voru 2.135 hlutir keyptir á genginu 71 og 774 hlutir á genginu 70,75. Nam kaupverðið alls 208.408,96 sænskum krónum eða sem svaraði kr. 1.646.639 miðað við gengi á sænsku krónunni kr. 7,901. Daginn eftir, þann 1. desember 2005, keypti sóknaraðili fyrir milligöngu C, 1.600 hluti í nefndu félagi á genginu 71,25 fyrir samtals 114.000 sænskar krónur. Hinn 28. desember 2005 seldi sóknaraðili 1.600 hluti í félaginu fyrir milligöngu C, á genginu 83,75 fyrir samtals 134.000 sænskar krónur.

Þann 1. desember 2005 óskaði sóknaraðili eftir því við miðlara hjá varnaraðila að hlutir hans í B, yrðu færðir yfir til C. Gerði hann ráðstafanir þar að lútandi daginn eftir og áframsendi erindið til starfsmanns vörsluaðila síns, D, og óskaði eftir því að hlutirnir yrðu færðir til C. Ekki varð af flutningi þrátt fyrir ítrekanir og fyrirspurnir sóknaraðila næstu vikur, bæði til varnaraðila og A, sem hefur með mál C, að gera hér á landi.

Annar starfsmaður D, hafði samband rafleiðis við varnaraðila 28. desember 2005 og kvað nauðsynlegar upplýsingar vanta frá C. Óskaði hann eftir upplýsingum um tengilið hjá C, sem hægt væri að hafa samband við í því skyni að ljúka færslunni. Ekki verður séð

að varnaraðili hafi svarað umræddum rafpósti fyrir en 18. janúar 2006, en þá spurðist varnaraðili fyrir um stöðu málsins hjá viðkomandi starfsmanni D. Skömmu áður þann dag hafði sóknaraðili samband við varnaraðila og A, með rafpósti og kvaðst munu senda kvörtun til úrskurðarnefndarinnar vegna þess tjóns sem hann hefði orðið fyrir.

Áður en til þessa kom hafði starfsmaður A, spurst fyrir um það hjá varnaraðila með tölvupósti, dagsettum 13. janúar 2006, hvort vörsluaðili hans væri búinn að senda hlutina til C. Sami starfsmaður hafði sjálfur samband við starfsmann D, með rafpósti, dagsettum 18. janúar 2006, þar sem spurst var fyrir um stöðu mála. Færsla umræddra 2.909 hluta mun hafa gengið eftir hinn 19. janúar 2006. Sóknaraðili seldi hlutina fyrir milligöngu C, þann 23. janúar 2006 á genginu 79,5 fyrir samtals 231.265,50 sænskar krónur.

Með rafpósti, dagsettum 30. janúar 2006, gerði sóknaraðili þá kröfu að varnaraðili bætti sér það tjón sem hann hefði orðið fyrir vegna dráttar á færslu hlutanna. Kvað hann tjón sitt nema 12.363 sænskum krónum og næmi mismuninum á söluverði annarra hluta í B, sem hann hafði selt á genginu 83,75 þann 28. desember 2005 og gengi hlutanna þegar yfirfærslan komst loks í gegn, sem þá hafi verið 79,5. Erindið var ítrekað með rafpóstum sóknaraðila, dagsettum 8. og 10. mars 2006. Varnaraðili hafnaði kröfum sóknaraðila með bréfi, dagsettu 23. maí 2006.

Málið barst úrskurðarnefndinni með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 6. júní 2006.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst 12.363 sænskra króna vegna dráttar sem orðið hafi á að færa hluti sína í B, yfir til C. Telur hann varnaraðila og vörsluaðila hans verða kennt um dráttinn. Sóknaraðili kveður bótakröfu sína miða við mismun á söluverði þeirra hluta sem hann seldi 28. desember 2005 og söluverði þeirra hluta sem hann seldi 23. janúar 2003.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Til vara er þess krafist að öllum kröfum varnaraðila verði hafnað.

Varnaraðili byggir aðalkröfu sína á því að kvörtun sóknaraðila, rökstuðningur og annar málatilbúnaður sé það óskýr að málið sé ekki tækt til úrskurðar, sbr. 1. mgr. 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Sé óljóst hvort kvörtun sé beint gegn varnaraðila eða C. Þá sé kröfufjárhæð alls óviss og órökstudd. Þá sé fullyrðing sóknaraðila þess efnis að hann hafi ætlað að selja bréfin einnig órökstudd.

Varnaraðili styður varakröfu sína við þau rök að sér verði ekki kennt um meint tjón sóknaraðila. Kveðst varnaraðili hafa tekið við beiðni um yfirfærslu hluta sóknaraðila og komið þeim á framfæri og hafi vörsluaðili varnaraðila framkvæmt beiðnina. Hins vegar hafi mótaðili bréfanna ekki sótt hlutina og því hafi þau ekki farið yfir á reikning sóknaraðila hjá hinu nýja fjármálafyrirtæki. Hafi upplýsingar vantað frá C, til að færsla bréfanna gæti átt sér stað. Hafi bréfin því verið færð á svokallað hlutlaust svæði og verið þar tilbúin til afhendingar. Geti varnaraðili ekki borið ábyrgð á því að bréfin hafi ekki verið sótt af mótaðila og færð á reikning sóknaraðila hjá öðru fjármálafyrirtæki.

Varnaraðili bendir á að samkvæmt swift-skeytum hafi vörsluaðila hans borist reglulega skýrslur um stöðu mála. Sýni þær stöðuskýrslur að fyrirmæli vörsluaðila um flutning bréfanna hafi ekki verið afgreidd. Sýni öll skeytin að bréfin hafi ekki verið sótt þar sem upplýsingar og fyrirmæli frá mótaðila um móttöku bréfanna vanti. Þá hafi C, daglega mótttekið skeyti frá vörsluaðila varnaraðila um að verið væri að reyna að flytja bréfin til C, án árangurs.

V.**Niðurstaða.**

Varnaraðili krefst þess aðallega að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni á þeim grundvelli að kröfugerð sé órökstudd og rökstuðningur og málatilbúnaður sóknaraðila það óljós að málið teljist ekki tækt til úrskurðar.

Með rafpósti til varnaraðila, dagsettum 30. janúar 2006, gerði sóknaraðili þá kröfu að varnaraðili bætti sér það tjón sem hann hefði orðið fyrir vegna dráttar á færslu 2.909 hluta í B. Kvað hann tjón sitt nema 12.363 sænskum krónum og næmi mismuninum á söluverði annarra hluta í B, sem hann hafði selt á genginu 83,75 þann 28. desember 2005 og gengi hlutanna þegar yfirfærslan komst loks í gegn, sem þá hafi verið 79,5. Kvað hann tjónið tilkomið vegna dráttar á færslu hluta sinna til C. Þótt krafa þessi sé ekki höfð uppi berum orðum í kvörtun sóknaraðila getur varnaraðili ekki dulist að synjun hans á ofangreindri kröfu, sbr. bréf varnaraðila, dagsett 23. maí 2006, er tilefni kvörtunar sóknaraðila til nefndarinnar. Er því nægilega í ljós leitt hverja fjárkröfu sóknaraðili hefur uppi á hendur varnaraðila, svo og að um skaðabótakröfu er að ræða vegna tjóns sem sóknaraðili telur sig hafa orðið fyrir vegna fyrrgreinds dráttar og hann telur varnaraðila bera ábyrgð á. Með vísan til þessa er kröfu varnaraðila um frávísun málsins hafnað.

Samkvæmt framansögðu lítur úrskurðarnefndin svo á að sóknaraðili gerir kröfu til þess að varnaraðili greiði honum 12.363 sænskar krónur, sem er mismunur á hlutum í B, miðað við sölugengi 28. desember 2005 annars vegar og 23. janúar 2006 hins vegar.

Kemur þá næst til skoðunar hvort varnaraðili beri ábyrgð á þeim drætti sem varð á flutningi hluta sóknaraðila í áðurnefndu félagi til C. Eins og fyrr var rakið leitaði sóknaraðili til varnaraðila, sem er fjármálafyrirtæki og hefur atvinnu af og býr yfir sérþekkingu á verðbréfavíðskiptum, og óskaði eftir því að umræddir hlutir hans yrðu færðir yfir til C. Að mati varnaraðila er eðlilegt að slíkur flutningur taki 7-10 daga.

Ágreiningslaust er að sóknaraðili óskaði eftir yfirfærslunni 1. desember 2005 en hún átti sér ekki stað fyrr en 19. janúar 2006 eða 50 dögum síðar. Af gögnum málsins verður ráðið að varnaraðili hafi komið beiðni sóknaraðila áleiðis til vörsluaðila síns í D, 2. desember 2005, sem aftur hafði samband við vörsluaðila C, í Svíþjóð. Ekki verður séð að nein samskipti milli varnaraðila og vörsluaðila hans hafi átt sér stað um yfirfærslu hlutanna fyrr en með rafpósti vörsluaðila til varnaraðila 28. desember 2005 þar sem þess var getið að tiltekna upplýsingar vantaði til að færslan gæti farið fram. Þá verður heldur ekki ráðið að varnaraðili hafi svarað þessum rafpósti vörsluaðila síns fyrr en 18. janúar 2006. Gerði varnaraðili því engan frekari reka að því að kanna hvort umbeðin færsla hluta sóknaraðila til C, næði fram að ganga, þrátt fyrir fyrirspurnir sóknaraðila.

Varnaraðili hefur og upplýst að vörsluaðila hans hafi borist fjölmörg skeyti þess efnis að upplýsingar og fyrirmæli frá mótaðila hafi vantað til að flutningur bréfanna gæti átt sér stað. Ekki verður hins vegar séð að vörsluaðili varnaraðila hafi, fremur en varnaraðili sjálfur, haft samband við fulltrúa C, hvorki hér á landi né erlendis, í því skyni að afla þeirra upplýsinga sem nauðsynlegar voru til að af færslu hlutanna yrði. Komst málið ekki á neinn rekspöl fyrr en starfsmaður A, hóf að beita sér fyrir lausn þess eftir fyrirspurnir sóknaraðila.

Á varnaraðila hvíldi sú skylda að sjá til þess að umbeðin færsla á hlutum sóknaraðila í B, til C, sem varnaraðili hafði tekið að sér, næði fram að ganga innan eðlilegra tímamarka. Varnaraðili og vörsluaðili hans létu hins vegar hjá líða að fylgja málinu eftir og ganga úr skugga um, og eftir atvikum að tryggja með viðeigandi ráðstöfunum, að umbeðin færsla yrði að veruleika. Á þessari vanrækslu verður varnaraðili að bera bótaábyrgð gagnvart sóknaraðila.

Sóknaraðili krefur stefnanda um 12.363 sænskar krónur, sem svarar til mismunar á því verði sem hann hefði fengið fyrir umrædda 2.909 hluti hans í B, ef hann hefði selt þá á sama tíma og aðra hluti sína í félaginu 28. desember 2005 og raunverulegu söluverði hlutanna 23. janúar 2006. Af gögnum málsins verður ráðið að sóknaraðili hafi viljað hafa alla hluti sína í umræddu félagi á einum stað ef til sölu kæmi og hafi það verið markmið hans með beiðni um færslu hlutanna til C. Hefur sóknaraðili gert það nægilega líklegt að til sölu hlutanna hefði komið um leið og annarra hluta hans í félaginu og að hann hafi því orðið fyrir ofangreindu tjóni. Verður varnaraðili og að bera allan halla af hinu bótaskyldu athafnaleyssi sínu. Þykir því mega taka kröfu sóknaraðila til greina eins og hún er fram sett. Verður varnaraðila því gert að greiða sóknaraðila 12.363 sænskar krónur.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu varnaraðila, fjármálafyrirtækisins F, um að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni er hafnað.

Varnaraðili greiði sóknaraðila, M, 12.363 sænskar krónur.

Reykjavík, 4. apríl 2007.

Guðjón Ólafur Jónsson

Einar Páll Tamimi

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir